

Arrest

nr. 271 929 van 26 april 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X
X
en hun minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Y. JANSEN
Maarschalk Fochstraat 35
3970 LEOPOLDSBURG

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en hun minderjarig kind X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 5 november 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 oktober 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 7 februari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Y. JANSEN, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partijen, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen België binnengekomen op 20 januari 2019 en hebben een eerste maal een verzoek om internationale bescherming ingediend op 4 februari 2019.

Op 30 november 2020 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. 255 583 van 4 juni 2021 besloot de Raad eveneens tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Zonder België te verlaten, dienden verzoekende partijen een tweede verzoek om internationale bescherming in op 18 augustus 2021.

Nadat vragenlijsten werden ingevuld en ondertekend, werden de dossiers van verzoekende partijen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 16 september 2021 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.3. Op 25 oktober 2021 nam de commissaris-generaal de beslissingen tot 'niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)'. Deze beslissingen werden op 26 oktober 2021 aangetekend verzonden.

1.3.1. De bestreden beslissing ten aanzien van R. S. S. E., verzoeker, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de nationaliteit van El Salvador te hebben, geboren in getogen in San Salvador, gemeente Cuscatancingo, Villa Mariona, waar u sinds 2013 woonde met uw vrouw, H.(...) M.(...) B.(...) N.(...) (O.V. (...), CG (...)) en uw minderjarige zoon, H.(...) M.(...) S.(...) A.(...), beiden in België aanwezig. Uit een vorige relatie heeft u nog twee minderjarige kinderen die in El Salvador verblijven. In Villa Mariona verblijven tevens uw ouders en uw zus, uw broer woont in een andere wijk. U heeft tevens één broer die met zijn gezin in België verblijft, R.(...) S.(...) H.(...) A.(...) (O.V. (...), CG (...)). U verklaart dat u en uw gezin El Salvador diende te verlaten uit vrees voor de Mara. U verklaart dat u vanaf 2017 een zaak had in de verkoop van 2de hands wagens. Deze zaak was gelegen op de Calle (...), Villa Mariona. Kort nadat u uw zaak had opgestart, kreeg u visite van bendeleden van de Mara MS13 en diende u 100 dollar per week renta te betalen, wat u ook deed. Op 06 december 2018 arriveerden er drie bendeleden in uw zaak, één van hen bleef buiten staan en de andere twee kwamen naar uw kantoor. Er werd u gezegd dat er iemand met u wilde praten. De persoon aan de telefoon maakte zich bekend als Mo.(...), leider van MS van Villa Mariona. Hij liet u weten dat u nu 250 dollar renta per week diende te betalen en daar bovenop een eindejaarspremie van 5000 dollar, te betalen tegen 29 december 2018. U en uw familie werden bedreigd indien u aangifte zou doen bij de politie. Op 07 december 2018 diende u een klacht in bij de politie. U kreeg daar de tip om uw routine te veranderen. U besprak de nieuwe eisen van de mara met uw vrouw. De premie van 5000 dollar zouden jullie eventueel nog wel kunnen betalen, maar de som van 250 dollar per week, was niet mogelijk. U dacht eraan om de zaak eventueel ergens anders op te starten en verkocht de laatste vier wagens. Op de avond van 29 december 2018 klopten er twee bendeleden bij u thuis aan. Omdat u het geld niet kon geven, kreeg u nog 72 uren uitstel van betaling, en anders moest u daar verdwijnen. Toen uw vrouw in de nacht thuiskwam van haar werk, vertelde u haar alles. De volgende ochtend besloten jullie naar het huis van uw tante te gaan. Zij woont in een andere wijk op ongeveer twintig minuten rijden. De wijk is onder de controle van de mara18. Het was uw bedoeling om te zoeken naar een ander huis en plaats voor een nieuwe zaak. U verbleef daar tot 02 januari 2019. Uw vrouw moest die dag nog werken en nadat u haar had afgezet, werd u bij terugkeer naar het huis van uw tante aangesproken en bedreigd door lokale bendeleden van die regio. Ze checkten u op tatoeages en zeiden dat u daar niets te zoeken had, omdat u afkomstig was van een wijk met een rivaliserende bende. U werd met de dood bedreigd indien u zich nog in die wijk zou vertonen. U verliet de wijk. Dit was voor u de druppel die de emmer deed overlopen en de reden dat u El Salvador wou verlaten. Die avond haalde u uw vrouw af van het werk. Ze had haar ontslag ingediend, maar kon dit pas op 03 januari 2019 officialiseren. Die nacht verbleef u met uw vrouw en zoon in een hotel. Op 03 januari 2019 diende u een tweede klacht in aangaande de bedreiging in de wijk van uw tante. Jullie gingen ook om een paspoort voor uw vrouw en uw zoon. Op 04 januari 2019 kochten jullie tickets voor jullie reis naar België. Tot aan jullie vertrek op 18 januari 2019 verbleven jullie in een huurkamer. Vervolgens reisden jullie naar België waar jullie op 04 februari 2019 een eerste vraag om internationale bescherming indienden.

Bij terugkeer stelt u een vrees te hebben vanwege de mara.

Ter ondersteuning van uw eerste vraag om internationale bescherming legt u volgende originele documenten neer; uw paspoort, uw ID-kaart, uw rijbewijs, uw geboorteakte, de geboorteaktes van uw kinderen, een akte van goed gedrag en zeden, vliegtuigtickets, alsook twee klachten bij de politie dd. 07/12/18 en 03/01/19.

Op 30 november 2020 nam het Commissariaat-generaal voor u en uw partner een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. U en uw partner tekenden beroep aan tegen deze beslissing. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd in het arrest met nummer 255583 van 4 juni 2021. Jullie gingen niet in Cassatieberoep tegen het arrest van de RvV.

Zonder België te verlaten dienden u en uw partner op 18 augustus 2021 een tweede verzoek tot internationale bescherming in. U en uw partner baseren zich daarbij op dezelfde vrees die u tijdens uw

eerste verzoek hebt uiteengezet, namelijk dat jullie vrezen dat jullie gezin om het leven zal worden gebracht door de aanwezige bendes. U verwijst andermaal naar de problemen die u in El Salvador met zowel MS 13 als bende 18 hebt gekend nadat u eerder geëist afpersingsgeld niet kon betalen. Daarenboven geeft u te kennen dat uw tante diende te verhuizen nadat zij ook problemen kreeg met de bendes en de politie na jullie vertrek uit het land. Uw partner voegt toe dat zij van uw zus heeft vernomen dat de bendes nog steeds naar jullie op zoek zijn en dat er naar jullie wordt gevraagd. Zij maakt eveneens een verwijzing naar de algemene penibele situatie in El Salvador, die steeds erger wordt.

Ter ondersteuning van uw huidige verzoek hebt u volgende documenten neergelegd: twee beëdigde getuigenissen vanwege uw zus en uw tante.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Uit het administratief dossier blijkt duidelijk dat uw verklaringen en die van uw partner inhoudelijk geen enkel nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet bevatten en dat jullie slechts blijven verwijzen naar wat u in de loop van uw eerste asielprocedure reeds hebt uiteengezet, namelijk dat uw vermeende problemen nog steeds actueel zouden zijn en u bijgevolg vreest dat u en uw gezin zullen worden gedood door de aanwezige bendes in El Salvador, die jullie eerder al met de dood zouden hebben bedreigd nadat u er niet in geslaagd zou zijn geweest om afpersingsgeld te betalen (DVZ, Verklaring volgend verzoek, vragen 16, 19 & 22; DVZ partner, Verklaring volgend verzoek, Vragen 16, 19 & 22). Hierbij dient te worden beklemtoond dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid inzake deze door u beweerde problemen. Dit werd bevestigd door de RvV op 4 juni 2021. U ging niet in Cassatieberoep tegen dit arrest en bijgevolg geniet dit arrest kracht van gewijsde waardoor de erin vermelde argumenten niet kunnen worden betwist.

Door het louter herhalen van, en volharden in, uw vermeende problemen met betrekking tot de vermeende afpersing en daaruit volgende bedreigingen, slaagt u er niet in de vastgestelde bedrieglijkheid ervan op te heffen, waardoor een nieuwe beoordeling niet aan de orde is. Het gegeven dat u en uw partner naar aanleiding van jullie huidig verzoek nog bijkomende verklaringen aanhalen – met name dat de bendes nog steeds naar jullie op zoek zouden zijn en dat ook uw tante na jullie vertrek problemen zou hebben ondervonden, zowel met de bendes als met de Salvadoraanse politie, en zij daardoor van adres zou hebben moeten veranderen (DVZ, Verklaring volgend verzoek, vraag 19; DVZ partner, Verklaring volgend verzoek, vraag 16) – die volledig in het verlengde liggen van uw alreeds onaannemelijk en ongeloofwaardig bevonden relaas, werpt evenmin nieuw licht op de beoordeling inzake uw eerste verzoek. Het mag tevens merkwaardig genoemd worden dat uw partner deze bijkomende problemen die uw tante zou hebben gekend, nergens vermeldt in haar eigen verklaringen. Daarbij kan nog worden toegevoegd dat de geloofwaardigheid van de door u beschreven problemen die uw familie zou hebben gekend, danig verder wordt ondermijnd dat uw moeder na een bezoek aan België klaarblijkelijk volgens plan zou zijn teruggekeerd naar El Salvador (DVZ, Verklaring volgend verzoek, Vraag 13). Dat zij zou terugkeren naar het land waar u beweert dat uw familie ernstig gevaar zou lopen, brengt uw algehele geloofwaardigheid wederom op de helling.

Inzake de toevoegingen die uw partner maakt betreffende de algemene slechte situatie in El Salvador, die niet naar behoren zou worden gerapporteerd (DVZ partner, Verklaring volgend verzoek, Vraag 20), dient te worden benadrukt dat de persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging determinerend is om

als vluchteling te worden erkend. Een loutere vermelding van een welbepaalde situatie in het land van herkomst volstaat niet om aanspraak te kunnen maken op het verkrijgen van internationale bescherming. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond, in casu quod non.

De door u neergelegde bewijsstukken zijn niet bij machte een ander zicht op de bovenstaande appreciatie te werpen. De door een notaris beëdigde getuigenissen vanwege uw zus en uw tante waarin zij de door u aangehaalde problemen nogmaals uit de doeken doen, kunnen de geloofwaardigheid ervan allerminst herstellen. Het gaat immers om volstrekt persoonlijke verklaringen en ieder kan verklaren wat hij of zij wil, waardoor aan dergelijke documenten werkelijk geen enkele bewijswaarde kan worden toegeschreven. Bovendien vertonen deze getuigenissen een uiterst gesolliciteerd karakter. De door u neergelegde stukken zijn dus onvoldoende bewijskrachtig om te worden gekwalificeerd als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt. Hetzelfde geldt voor uw verklaringen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïmpliceerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

1.3.2. De bestreden beslissing ten aanzien van H. M. B. N., verzoekster, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de nationaliteit van El Salvador te hebben, geboren in Suchitoto Cuzcatalan, maar sinds geruime tijd woonachtig in San Salvador. Sinds september 2013 bent u samen met uw partner R.(...) S.(...), S.(...) E.(...) (O.V. (...), CG (...)) en woonachtig in de wijk Villa Mariona. Jullie hebben 1 minderjarige zoon samen, eveneens in België aanwezig. U werkte sinds 2015 tot 02 januari 2019 in een restaurant in El Salvador. Op 04 februari 2019 diende u samen met uw partner een eerste vraag om internationale bescherming in België in. Bij terugkeer stelt u een vrees te hebben vanwege de mara omdat jullie niet hebben voldaan aan de hun bevelen. U verklaart dat deze vrees zich uitstrekt tot zoon. Ter ondersteuning van uw vraag om internationale bescherming legt u uw paspoort en uw identiteitskaart neer, alsook het paspoort van uw zoon, zijn geboorteakte en die van uzelf. U legt tevens de vliegtickets neer. Aangezien u zich beroept op identiek dezelfde asielmotieven als die van uw partner wordt hieronder het feitenrelaas van uw partner weergegeven:

(...)

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Wat de argumentatie betreft aangaande het feit dat u uw huidige verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard, verwijst het CGVS eveneens naar de motivering in de beslissing waarin voor uw partner een gelijkaardige beslissing genomen werd. Uw asielmotieven zijn immers volledig gebaseerd op de asielmotieven van uw partner en bijgevolg wordt in jullie verzoeken eenzelfde beslissing genomen. Het CGVS verwijst nogmaals naar de beslissing van uw partner die u hieronder kunt lezen:

(...)

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de “UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of

waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugnrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van "artikel 2, paragraaf 2 en 3" van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4, 51/8, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van "het motiveringsbeginsel" en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekende partijen betwisten de motieven van de bestreden beslissingen en besluiten dat zij wel degelijk nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor internationale bescherming in aanmerking komen.

Verzoekende partijen vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoekende partijen voegen bij hun verzoekschrift nog volgende stavingstukken:

- documenten die in de inventaris staan aangemerkt als "Blanco strafblad" (stuk 3);
- een verklaring van lidmaatschap bij Partena Ziekenfonds (stuk 4);
- een verklaring van F. S., zaakvoerder van M. waar verzoeker werkachtig is sinds 25 maart 2021 en een verklaring van collega's van verzoeker met kopieën van hun identiteitskaarten (stuk 5);
- uittreksels van de "individuele rekening" van verzoeker (stuk 6);
- bestreden beslissing in hoofde van verzoekster (stuk 7);
- kopie van het identiteitsdocument minderjarige zoon (stuk 8);
- kopie van de geboorteakte minderjarige zoon (stuk 9).

2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissingen werden genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker is voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, mist dan ook juridische grondslag.

2.3.3. Vooreerst dient erop gewezen dat in het kader van de eerste verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen de Raad in zijn arrest nr. 255 583 van 4 juni 2021, in navolging van de beslissingen van de commissaris-generaal op 30 november 2020, besloot tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit omdat de door verzoekende partijen voorgelegde stukken op zich niet volstonden om hun vluchtmotieven aannemelijk te maken en aan hun verklaringen over de beweerde afpersingen en bedreigingen door de MS-13 in hun wijk, gelet op de tegenstrijdigheden, inconsistenties en onaannemelijkheden, geen geloof kon worden gehecht. Verder werd geoordeeld dat evenmin geloof kon worden gehecht aan hun verklaringen over het vervolg van hun vluchtrelaas, met name het incident met de mara 18. Verder werd geoordeeld dat uit de beschikbare informatie niet blijkt dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt om blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Ook werd geoordeeld dat het gemeenschappelijk crimineel geweld, waaronder afpersing kadert, niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ressorteert, het (crimineel) geweld in El Salvador is in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard, hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er op dat ogenblik in El Salvador sprake was van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestonden dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van volgende verzoeken om internationale bescherming, de beslissingen met betrekking tot vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd. Behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen, zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

2.3.4. In het kader van de huidige tweede verzoeken om internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen opnieuw verwijzen naar de problemen die zij in El Salvador zouden hebben gekend zowel met de bende MS-13, als met de bende 18 nadat zij het eerder geëiste afpersingsgeld niet konden betalen. Verzoeker verklaart voorts dat zijn tante, bij wie zij voor hun vertrek uit El Salvador een tijd zouden hebben verbleven, moest verhuizen nadat zij ook problemen kreeg met

de bende 18 en de politie (administratief dossier, 'verklaring volgend verzoek' verzoeker (hierna: 'verklaring volgend verzoek' M), vragen 16, 19, 23). Verzoekster voegt dan weer toe dat zij van haar schoonzus heeft vernomen dat de bendes nog steeds op zoek zijn naar hen en dat er naar hen wordt gevraagd. Zij verwijst tevens naar de algemene penibele situatie in El Salvador die steeds erger wordt. (administratief dossier, 'verklaring volgend verzoek' verzoekster, hierna: 'verklaring volgend verzoek' V). Met betrekking tot de vrees in hoofde van hun zoon verklaart verzoekster dat hij bang is omdat hij weet dat ze hen kunnen doden, alsook dat er "vanalles" met hem kan gebeuren in El Salvador omdat de bendeleden verzoeker hebben bedreigd en hebben gezegd dat ze hem en zijn familie zouden doden ('verklaring volgend verzoek' V), vragen 16, 19, 20 en 22 en 'verklaring volgend verzoek' M, vraag 22).

Ter staving van hun huidige verzoeken leggen verzoekende partijen nog volgende documenten neer: twee beëdigde getuigenissen van verzoekers zus en tante.

2.3.5. De huidige verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen worden in de bestreden beslissingen niet-ontvankelijk verklaard om volgende redenen: (i) uit de administratieve dossiers blijkt dat de verklaringen van verzoekende partijen inhoudelijk geen enkel nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet bevatten en dat zij slechts blijven verwijzen naar wat zij in de loop van hun eerste asielprocedures hebben uiteengezet, namelijk dat hun vermeende problemen nog steeds actueel zouden zijn en dat zij bijgevolg vrezen dat zij en hun zoon zullen worden gedood door de aanwezige bendes in El Salvador die hen eerder al met de dood zouden hebben bedreigd omdat zij er niet in geslaagd zouden zijn geweest om afpersingsgeld te betalen. Hierbij dient beklemtoond dat hun eerste asielprocedures werden afgesloten vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid inzake de door hen beweerde problemen; (ii) door het louter herhalen van, en volharden in, hun vermeende problemen met betrekking tot de voorgehouden afpersing en daaruit volgende bedreigingen slagen verzoekende partijen er niet in de vastgestelde bedrieglijkheid ervan op te heffen; het gegeven dat verzoekende partijen verklaringen afleggen die volledig in het verlengde liggen van hun reeds onaannemelijk en ongeloofwaardig bevonden asielfreelaas werpt evenmin nieuw licht op de beoordeling van hun eerste verzoeken; (iii) het is bovendien merkwaardig dat verzoekster de bijkomende problemen die verzoekers tante zou hebben gekend nergens vermeldt in haar eigen verklaringen; (iv) de geloofwaardigheid van de door verzoekers beschreven problemen die verzoekers familie zou hebben gekend wordt verder ondermijnd door de vaststelling dat verzoekers moeder na een bezoek aan België klaarblijkelijk volgens plan zou zijn teruggekeerd naar El Salvador. Dat zij zou terugkeren naar het land waar verzoeker beweert dat zijn familie ernstig gevaar zou lopen, brengt de algemene geloofwaardigheid op de helling; (v) inzake de toevoegingen van verzoekster betreffende de algemene slechte situatie in El Salvador, die niet naar behoren zou worden gerapporteerd, dient te worden benadrukt dat de persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging determinerend is om als vluchteling te worden erkend; een loutere vermelding van een welbepaalde situatie in het land van herkomst volstaat niet om aanspraak te kunnen maken op het verkrijgen van internationale bescherming; deze vrees of dit risico moet *in concreto* worden aangetoond, *quod non in casu*; (vi) de neergelegde bewijsstukken kunnen de appreciatie van hun verzoeken evenmin ombuigen nu deze getuigenissen, door een notaris beëdigd, volstrekt persoonlijke verklaringen betreffen en eenieder kan verklaren wat hij of zij wil, zij een uiterst gesolliciteerd karakter vertonen en zij dus onvoldoende bewijskrachtig zijn om te worden gekwalificeerd als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt; (vii) het gemeenrechtelijk crimineel geweld waaronder afpersing kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, het (crimineel) geweld in El Salvador is in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard, hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, verzoekende partijen brengen geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen worden gelezen zodat verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele

motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.6. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek onvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming onvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijk inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer*, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming -oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielverzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet onvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming-, heeft geen enkele impact op de *ratio legis* die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (*Parl.St. Kamer*, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

2.3.7. Na lezing van de administratieve dossiers besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partijen geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen.

2.3.7.1. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in hun verzoekschrift niet de minste concrete poging ondernemen om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn en steun vinden in de administratieve dossiers en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de niet-ontvankelijkheid van hun volgende verzoeken om internationale bescherming, te verklaren of te weerleggen. Het komt verzoekende partijen toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel om onderstaande redenen geheel in gebreke blijven.

2.3.7.2. In zoverre verzoekende partijen in het verzoekschrift aanvoeren dat er wel degelijk kan worden gesteld dat de situatie in El Salvador onhoudbaar is voor bepaalde (kleine) handelaars en families die in het vizier van de bendes komen louter omwille van het aanwezig en woonachtig zijn in El Salvador, dat verzoeker als kleine zelfstandige binnen de doelgroep van de *mara* viel en dus wel degelijk een individuele vrees loopt, dient te worden benadrukt dat zij opnieuw volharden in hun asielaas zoals zij dit in het kader van hun eerste verzoeken om internationale bescherming hebben uiteengezet en dat in het arrest nr. 255 583 van 4 juni 2021 reeds ongeloofwaardig werd bevonden. In dit arrest werd immers besloten dat geen geloof kon worden gehecht aan de beweerde afpersingen en bedreigingen door de MS-13 in de wijk van verzoekende partijen noch aan het incident van 2 januari 2019, met name de bedreigingen door de *mara* 18 in de wijk van verzoekers tante. Door in het verzoekschrift louter te volharden in, en verder te bouwen op, het ongeloofwaardig bevonden relaas, brengen verzoekende partijen geen elementen aan die van die aard zijn om een nieuw licht te werpen op de beoordeling van hun eerste verzoeken om internationale bescherming.

2.3.7.3. Aangaande de beëdigde getuigenissen die verzoeker voorlegt van zijn tante en zus, hekelen verzoekende partijen in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal meent dat deze zijn opgesteld *“pour les besoins de la cause”* (vertaling: in het belang van de zaak) en dat dit niet redelijk is. Er dient te worden opgemerkt dat verzoekende partijen met deze argumentatie in het verzoekschrift in wezen de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen tegenspreken en minimaliseren, wat bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij niet vermogen afbreuk te doen aan de pertinente vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissingen waar dienaangaande staat te lezen als volgt: *“De door u neergelegde bewijsstukken zijn niet bij machte een ander zicht op de bovenstaande appreciatie te werpen. De door een notaris beëdigde getuigenissen vanwege uw zus en uw tante waarin zij de door u aangehaalde problemen nogmaals uit de doeken doen, kunnen de geloofwaardigheid ervan allerminst herstellen. Het gaat immers om volstrekt persoonlijke verklaringen en ieder kan verklaren wat hij of zij wil, waardoor aan dergelijke documenten werkelijk geen enkele bewijswaarde kan worden toegeschreven. Bovendien vertonen deze getuigenissen een uiterst gesolliciteerd karakter. De door u neergelegde stukken zijn dus onvoldoende bewijskrachtig om te worden gekwalificeerd als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt. Hetzelfde geldt voor uw verklaringen.”*

2.3.7.4. Verzoekende partijen vervolgen in het verzoekschrift dat het niet redelijk is dat de commissaris-generaal oordeelt dat verzoekers moeder naar België kan reizen zonder enige last van de *mara*. Zij benadrukken dat zij El Salvador zijn ontvlucht zonder enig spoor achter te laten van het land naar waartoe zij zijn gevlucht, dat zij hun locatie angstvallig verborgen houden en dat verzoekers moeder hierover tegen de bendeleden niet heeft gesproken, laat staan dat zij aan hen aangeeft nog contact te hebben met haar zoon. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen lijken uit te gaan van een foutieve lezing van de bestreden beslissingen, waar immers geenszins wordt geopperd dat het niet aannemelijk is dat verzoekers moeder naar België zou zijn kunnen reizen, doch wel dat het afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van hun vluchtrelaas – in het bijzonder de problemen die de familie van verzoeker zou kennen na hun vertrek uit El Salvador met bendeleden – dat verzoekers moeder na haar verblijf in België klaarblijkelijk volgens plan is teruggekeerd naar El Salvador (administratief dossier, ‘verklaring volgend verzoek’ M, vraag 13), waar zij volgens verzoekende partijen nochtans ernstig gevaar zou lopen. Verzoekende partijen brengen geen valabel argument bij om deze pertinente vaststelling te verklaren of te weerleggen, zodat zij onverminderd overeind blijft en door de Raad tot de zijne wordt gemaakt.

2.3.7.5. In zoverre verzoekende partijen benadrukken dat zij zich in zekere mate in België hebben geïntegreerd, dat hun zoon hier reeds jaren naar school gaat, goede resultaten behaalt en vloeiend Nederlands spreekt en dat verzoeker keurig zijn belastingen betaalt, aangesloten is bij een ziekenfonds en werk uitoefent, waartoe zij nog verwijzen naar verklaringen van de werkgever en collega’s van verzoeker (verzoekschrift, stuk 5), dient te worden benadrukt dat deze elementen geen verband houden

met één van de in artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag vermelde criteria, te weten ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging en kunnen bijgevolg niet worden aanzien als ‘vervolging’ in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Deze elementen kunnen evenmin ressorteren onder de definitie van subsidiaire bescherming.

2.3.7.6. De documenten die door verzoekende partijen werden bijgebracht vermogen niet de appreciatie van hun verzoeken om internationale bescherming om te buigen.

De documenten die in de inventaris der stukken worden bestempeld als “*Blanco strafblad*” (verzoekschrift, stuk 3) werden reeds in het kader van de eerste verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen voorgelegd. De Raad oordeelde in zijn arrest nr. 255 583 van 4 juni 2021 in dit verband dat deze gegevens op zich niet worden betwist, doch dat uit deze informatie niets kan worden afgeleid met betrekking tot hun beweerde persoonlijke problemen.

De aansluiting bij Partena, de voormelde verklaringen van de werkgever en collega’s van verzoeker, de “*individuele rekening*” van verzoeker (stukken 4-6) en het identiteitsdocument en de geboorteakte van hun minderjarige zoon (stukken 8-9) hebben geen uitstaans met het vluchtrelaas van verzoekende partijen en kunnen dan ook niet de ongeloofwaardig geachte verklaringen omtrent de feiten die aan de grondslag liggen van hun verzoeken om internationale bescherming te herstellen.

2.3.7.7. Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissingen aldus wordt weerlegd, blijft de motivering dienaangaande onverminderd overeind en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.8. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze besluit dat verzoekende partijen geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen.

2.3.9. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd.

2.3.10. Waar verzoekende partijen vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende niet-ontvankelijk verzoek te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET